

J. GIESBERS - 30 JAAR VOORZITTER „AVICULTURA”

„DE HOLLANDSE KROPPER HEEFT IN MIJN HART
ALTIJD EEN SPECIALE PLAATS INGENOMEN”

MENSEN EN HUN DIEREN

In 1923 begon de heer Giesbers (71) met Hollandse Kroppers en vandaag heeft hij ze nog, zij het dan met enkele jaren onderbreking. Bijna een halve eeuw dus bleef deze liefhebber in hart en nieren dit oer-Nederlandse ras trouw. Neen; wispelturig is de heer Giesbers allerminst, noch in zijn „sport” noch „in zaken”; hij houdt voet bij stuk. Dit jaar 48 jaar directeur van Meddens NV., een familie-NV met een riant pand aan de Haagse Hofweg en filialen in andere grote steden; 27 jaar president (en nu ere-voorzitter) van het Europese toporgaan, de „Entente Européenne d’Aviculture et de Cuniculture”, en straks, in 1971, 30 jaar voorzitter van de Koninklijke Vereniging „Avicultura”: dit zijn feiten, die er bepaald niet om liegen.

Huize „Malgré Tout” in Warmond — „ik woon hier sinds 1948” — is een waar dorado voor hen, die van buiten wonen houden en vreugde aan het kweken van planten en dieren beleven.

OM TE STELEN

Wij lopen de grote achtertuin door en komen, helemaal achterin, bij het verblijf van de Hollandse Kroppers, een stuk of wat blauwbonten, oud en jong, nou ja: om van te smullen. „Verleden jaar zei Wiersema — u weet wel: uit Soestdijk — tegen me: u moet nodig weer met kroppers beginnen. En als Wiersema kroppers zegt, bedoelt hij

natuurlijk Hollandse Kroppers. Maar goed: het was toen al spoedig beklonken. Wiersema stond mij een van zijn jonge blauwbonte duivinnen af, de duivin die in januari op „Avicultura” eerste werd, en een passende doffer was gauw gevonden.”

De duivin in kwestie — als wist zij dat wij het over haar hadden — komt mak en wel, één en al vertrouwen, op de hand van de baas zitten en de (veelbelovende) „oogst”-1970 kijkt vol belangstelling toe. Een tafereeltje om te stelen. Wat ik dan ook — middels de camera — prompt gedaan heb. G: „Ja, de Hollandse Kropper heeft in mijn hart altijd een speciale plaats ingenomen.

..... de duivin van Wiersema, één en al vertrouwen
.....(foto Gt.)

Er zijn jaren geweest, dat ik er meer dan honderd had. Dat was in de dertiger jaren, toen de Hollandse Kropper het meest populaire van alle sierduivenrassen in Nederland was. In 1923 ben ik ermee begonnen, met Hollandse Kroppers. Dat was in de tijd van dr. Driessen, Van Nievelt, Cokart, Spruyt niet te vergeten.

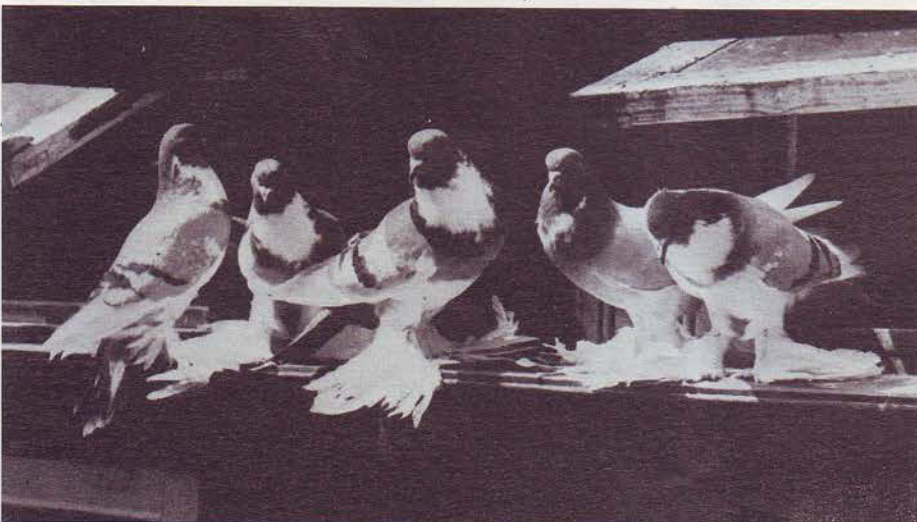
HOOGTEPUNTEN

U bent het volgende jaar 30 jaar voorzitter van „Avicultura”, mijnheer Giesbers. Kunt u mij enkele hoogtepunten uit de geschiedenis van de vereniging noemen?

G: „Voor het goede begrip moet u weten dat ik al heel wat jaren bestuurslid was voor ik voorzitter werd. In 1932 werd ik secretaris; het verzoek ging uit van Bart Wilton. De jaren daarvoor had ik in het bestuur van de Rotterdamse RPKV gezeten, met Piet van Vollenhoven — de vader van mr. Pieter - v. Sillevoldt, Dolk, Schaedtler. De liefhebberij stond in die jaren op hoog niveau in de Maasstad. Ik heb prettige herinneringen aan die tijd met de Rotterdammers.”

U zou mij nog wat hoogtepunten noemen, mijnheer Giesbers!

G.: „Ja, ik dwaalde even af. Hoogtepunten van „Avicultura”. De tentoonstellingen natuurlijk. De vereniging werd in 1886 in Utrecht opgericht en er werd de eerste 4 jaar ook buiten Den Haag geëxposeerd. In

..... „oogst”-1970, vol belangstelling.....(foto Gt.)

1890 werd het echter de Haagse Dierentuin en dat is het heel lang gebleven. Later, vlak na de Tweede Wereldoorlog, gingen wij naar de Houtrust-hallen. Een belangrijk jaar was natuurlijk 1936, toen „Avicultura“ 50 jaar bestond en „Koninklijk“ werd. En, 20 jaar later, in 1956, toen H.M. de Koningin „Avicultura“ een bezoek bracht. Een speciaal hoogtepunt was ook de eerste tentoonstelling van de „Entente“, in 1948, waaraan „Avicultura“ gastvrijheid verleende. En nu, in 1971, de negende tentoonstelling van de „Entente“, de Eerste Europese tentoonstelling speciaal voor sierduiven.”

U noemde het bezoek van de Koningin terecht een hoogtepunt. Naar ik mij herinner, heeft uw vereniging zich van oudsher in koninklijke belangstelling mogen verheugen.

G: „Ja, wat wilt u! Een vereniging, die haar zetel in de Hofstad heeft. Al is Den Haag dan, jammer genoeg, in de na-oorlogse jaren een stad met „lege paleizen“ geworden, om met Paul van Vliet te spreken, maar in de tijd van Koningin Wilhelmina, en in de jaren

..... stenen Cupido ..... (foto Gt.)

daarvoor al, was dat anders. Wist u, dat Prins Hendrik in zijn tijd regelmatig de gast van „Avicultura“ was bij het tentoonstellings-diner? Koning Willem III was trouwens onze eerste beschermheer. In later jaren werd hij opgevolgd door Koningin Emma. Daarna werd Prinses Juliana beschermvrouwe.”

OOK WATERVOGELS

Wij wandelen terug, de achtertuin door en komen voor het huis uit. De voortuin is door een sloot van de verkeersweg gescheiden. Hier lopen (en zwemmen) witte zwarthalszwanen — „die zijn vrij zeldzaam“ — en een toompje loopeenden.

Aan de andere kant van de weg, ook door water van de weg gescheiden, ligt een klein park, eveneens bij het huis behorende.

Een groot gazon met als ornament een stenen Cupido en rondom een weelde van heesters en geboomte. Hier lopen behalve siereenden van uiteenlopende pluimage ook Pommerse ganzen, ware pronkstukken, zonder een spoor van agressiviteit.

G: „Watervogels, dat is ook een hobby van me. Trouwens, ik heb ook Wyandottes gefokt en krielen. Maar de Hollandse Kroppers komen toch op de allereerste plaats. Als ik een tentoonstelling bezoek, ga ik eerst naar de Hollandse Kroppers, daarna komen de Wyandottes en de watervogels aan de beurt.”

En postduiven, mijnheer Giesbers, behoren die niet tot uw favorieten?

G: „Een boeiende liefhebberij, postduiven. Van 1935 tot '40 ben ik nog lid van „De Ooievaar“ geweest, een bekende Haagse postduivenvereniging. Rey, de directeur van „Des Indes“, was toen lid, en Lijnkamp onder meer. Oosthoek was in die jaren voorzitter. Een leuke club, gezellige mensen. Maar aan de postduiven zelf heb ik mij nooit gewaagd. Door de week was ik veel weg, veel op reis, in het buitenland ook, om in te kopen. En dan zaterdag en zondag druk met de postduiven — want zo gaat het in het vliegseizoen — nee, daarmee zou ik het gezin tekort hebben gedaan.”

EEN GOED BEGIN....

De heer Giesbers heeft drie volwassen zoons en twee dochters, de jongste is nu 21. Geen van hen echter gaat vader achterna wat de liefhebberij betreft. Wat zij wel doen: meehelpen voor en tijdens de „Avicultura“-

dagen. Dan is de hele familie Giesbers voor de tentoonstelling in touw.

G: „Dat is trouwens de kracht van zo'n tentoonstelling. Zonder al dat werk, gratis, door bestuursleden en andere leden, en ook door mijn gezin, zouden wij het financieel nooit kunnen rooien. Wist u, dat de kosten per kip, duif of konijn, gekeurd en wel rond driemaal zo hoog zijn als het inschrijfgeld? En dan moet je nog maar afwachten hoe het met het bezoek loopt. Dat heb je maar voor een deel in de hand. Zo speelt het weer natuurlijk een grote rol en nog meer factoren waarover je niets te vertellen hebt.”

Bent u van jongsaf dierenliefhebber geweest?

G: „Ja, voor zover het zoogdieren, vogels en vissen betreft; voor de rest interesseer ik mij minder. Toen ik 14 was, fokte ik duiven. Later — ik was een jaar of zestien — heb ik met een vriendje een tuin gehuurd. Daar kweekten wij duiven en konijnen, Lotharingers, ook Vlaamse Reusen.

Met succes?

G: „In 1916 — ik was toen zeventien — zond ik in op „Avicultura“; het was de eerste keer. Het resultaat was 1 ZEV („zeer eervolle vermelding“, een „troostprijs“, die wij vandaag niet meer kennen) en twee strepen. Dat kwam hard aan. Hele volkstammen, die dan zeggen: dat nooit meer! Daarom is het zo belangrijk, dat een jonge liefhebber in goede handen valt: een fokker, doe zo'n jongen of meisje goede raad geeft en deugdelijk fokmateriaal verschaft voor niet te veel geld.”

HET GROOTSTE SUCCES

Dat was dus het begin, ik geef toe: niet bepaald bemoedigend. Maar later is dat wel anders geworden. Wat ziet u nu als uw grootste succes in al die jaren?

G: Na enig nadenken: „Het winnen van de grote zilveren „Eigen Fok-beker“, destijds uitgelooft voor Hollandse Kroppers. Die moest je driemaal winnen voor je hem definitief de jouwe mocht noemen. Het heeft jaren geduurd voor die definitieve beslissing viel. Vergeet niet, dat er toen — ik spreek nu over de jaren na 1930 — op de grote tentoonstellingen vaak honderden Hollandse Kroppers werden geëxposeerd, waaronder dan zo'n paar honderd jonge vogels. Een

hele gebeurtenis was ook onze clubcollectie Hollandse Kroppers op de Crystal Palace-show in Londen, in het begin van de dertiger jaren. De Engelsen hebben toen hun ogen uitgekeken en de kranten stonden er vol van. Maar daarbij is het dan ook gebeven. De Hollandse Kropper is blijkbaar geen vogel voor de Britten, in tegenstelling met de Holle, die in Engeland wèl liefhebbers heeft gevonden. Misschien was het de voetbedering, daar keken ze wellicht wat vreemd tegenaan, die Engelsen. Je weet het niet.

Overigens heb ik in de loop der jaren ook wel in België, Frankrijk en Duitsland ge-exposeerd. In Parijs hebben mijn Hollandse Kroppers een keer een hoge onderscheiding gekregen."

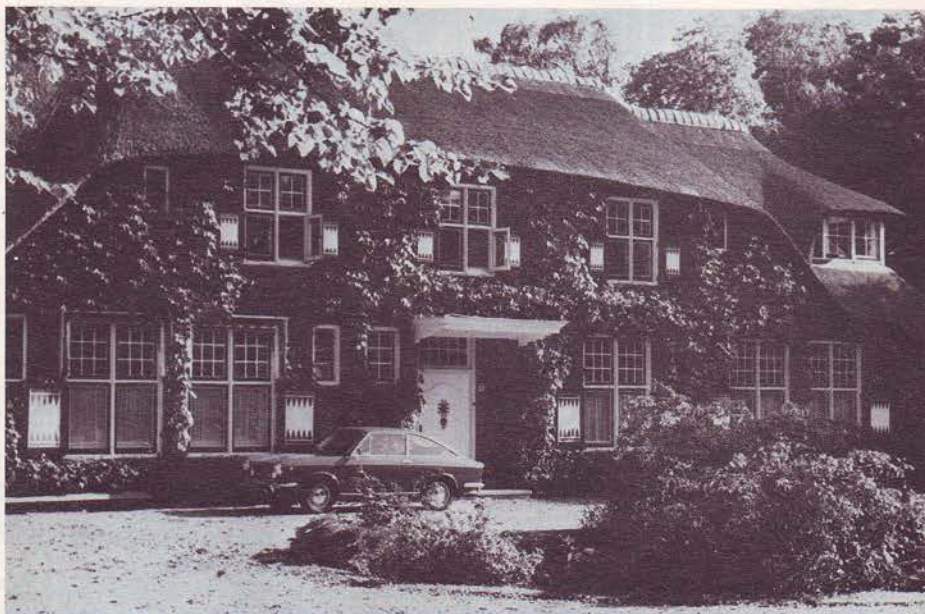
DE SOCIALE FUNCTIE

De sportfokkerij is gedemocratiseerd en het bezoek aan de tentoonstellingen heeft daarmee gelijke tred gehouden, zegt de heer Giesbers. Vroeger waren het vooral de landadel, de bezitters van grote buitens en andere vermogende lieden, die raskippen, watervogels of sierduiven fokten en exposeerden. Grotendeels was dit in het begin van deze eeuw nog wel zo. Nadien echter heeft de sportfokkerij in vrijwel alle lagen van de bevolking verbreiding gevonden. En dit is met het bezoek eigenlijk net zo gegaan. De belangstelling voor dieren neemt overigens — zeker bij de stedelijke bevolking — eer toe dan af. Voor „Avicultura" is de zondag altijd de dag van het grote publiek geweest: mensen, veel vaders en moeders met kinderen, die zo maar van dieren houden, zonder veel kennis van zaken. Ook met het oog hierop, dus niet uitsluitend als een facet van de vrije tijdsbesteding, heeft een tentoonstelling als „Avicultura" duidelijk een sociale functie.

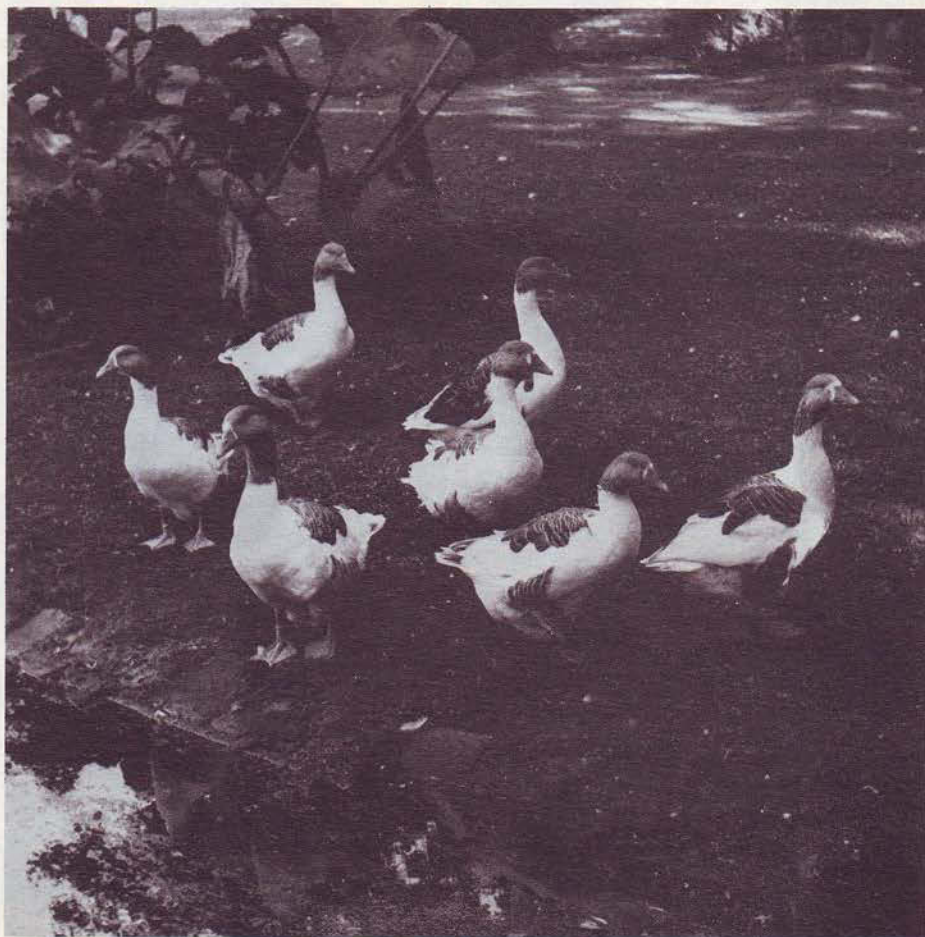
Verwacht u veel bezoek dit jaar, mijnheer Giesbers?

G.: „Enkele tienduizenden bezoekers is voor „Avicultura" normaal. Het feit echter dat de Eerste Europese Sierduivenshow, georganiseerd door de „Entente", dit jaar gastvrijheid bij „Avicultura" geniet, zal het bezoek ongetwijfeld nog stimuleren. Verloopt alles naar wens, dan verwachten wij dit jaar een 6.000 dieren, waaronder alleen al circa 3500 sierduiven in de kooien".

Ir. W. F. GERHARDT

..... Huize „Malgré Tout", een waar dorado ..... (foto Gt.)

..... Pommerse ganzen, zonder een spoor van agressiviteit ..... (foto Gt.)